

modern deze 23 jarige pianist was. Tempo-vast, maar ritmisch zeer vrij, en met een grote harmonische kennis in het kader van de jazz van toen, wees hij iedereen de weg. Earl Hines: "My Monday date".

laat 3 Earl Hines: My Monday date (Earl Hines)
A/2 - 3:10 - CBS 63364

"My Monday date", pianist Earl Hines solo, op 9 december 1928. Met Louis Armstrong's Savoy Ball Room Five kwam hij 28 juni op de plaat met wat Armstrong's tweede 'classic' zou worden na "Potato head blues" van 1927 met de Hot Seven. Het gaat om "West End blues" die in tegenstelling tot die eerste, weldegelijk een ~~klassieke~~ 12-matige blues is. Vooral de solo gespeelde introductie is nog steeds voor iedere trompettist een absoluut hoogtepunt wat het jazz-trompetspel aangaat. "West End blues".

laat 2 Louis Armstrong and his Savoy Ball Room Five: West End blues (Oliver)
3/5 - 3:10 - CBS 62473

King Oliver's "West End blues", genoemd naar het nog steeds bestaande recreatiegebied ten noorden van New Orleans aan Lake Pontchartrain. Louis Armstrong and his Savoy Ball Room Five, opname voor Okeh in Chicago, 28 juni 1928. Nog een stuk uit deze session, waarbij Zutty Singleton achter Armstrong's solo de 'after beat' slaat, d.w.z. alleen de 2e en 4e tel van de vier tellen in de maat, een ritmisch effect dat regelrecht uit de zwarte kerk komt. "Sugar foot strut".

rem Louis Armstrong a/h Savoy Ball Room Five: Sugar foot strut (Pierce, Meyers, Schwab)
3/6 - 3:16 - idem

"Sugar foot strut", 28 juni 1928. "Basin street blues" werd 4 december opgenomen, Armstrong zingt scat, Earl Hines en Mancy Cara neurien.

rem Idem: Basin Street Blues (Spencer Williams)
4/4 - 3:17 - idem

"Basin street blues", ^{met Hines ook op celesta,} voor de straat in New Orleans die de scheiding vormde tussen het oudste deel van de stad, het French Quarter, en ~~het~~ het Eros Centrum, genoemd 'Storyville', van 1898 t/m 1917.

In de oorspronkelijke tekst van "Basin street blues" staat dat blank en zwart, elkaar daar ontmoeten, wat een aperte leugen was, want het was ~~een~~ een puur blanke aangelegenheid. Vandaar mogelijk dat Armstrong die tekst niet zong. Later werd die ook veranderd in 'waar de mensen elkaar ontmoeten'. Bij deze groep, Louis Armstrong-trompet, Fred Robinson-trombone, Jimmy Strong-klarinet, Earl Hines-piano, Mancy Cara-banjo en Zutty Singleton-bekentjes, kwam devolgende dag, 5 december 1928, ook altsaxofonist Don Redman. "Beau Koo Jack", als afsluiting van deel 16 in De Geschiedenis van de Jazz, M&R.

rem Idem: Beau Koo Jack (Alex Hill)
4/6 - 3:02 - idem